

[Justitsministeren.]

foruden at fungere som klageinstans i forhold til de lokale samråd skal have til opgave at føre tilsyn med disse.

Jeg kan også nævne, at det overensstemmende med udvalgets indstilling foreslås, at den almindelige frist for indgrebets foretagelse sættes ved udløbet af den 12. svangerskabsuge i stedet for som hidtil ved den 16. svangerskabsuge, og at strafansvaret for illegal svangerskabsafbrydelse ophæves for kvindens vedkommende.

Jeg må tage et vist forbehold over for bestemmelsen i forslaget § 9 om tilskud fra det offentlige til svangerskabsoplysning. Denne bestemmelse svarer med en redaktionel ændring til § 10 i den gældende svangerskabslov. Forholdet er imidlertid det, at seksualoplysningsudvalget for kort tid siden afgav sin 2. betænkning, „Sexualundervisning uden for folkeskolen og individuel vejledning m. v.“, og i denne betænkning stilles der forslag om ændring af svangerskabslovens § 10. Jeg henviser til den pågældende betænkning, side 50-53. Hertil kommer, at den gældende bestemmelse måske ikke er helt i overensstemmelse med de synspunkter, man i dag anlægger på spørgsmålet om opgavefordelingen mellem stat og kommune. Det har ikke været muligt i forbindelse med udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag at tage stilling til disse problemer, så jeg må forbeholde mig at vende tilbage til disse spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje folkets velvillige behandling.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. [af Morten Lange m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 31) findes i tillæg A. sp. 699, fremsættelsen i tidenden sp. 450).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg har allerede i forbindelse med fremsættelsen af regeringens forslag til lov om svangerskabsafbrydelse m. v. redegjort for mit syn på disse vanskelige spørgsmål og skal derfor i denne omgang indskrænke mig til at henvise hertil.

Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg beklager, at det ikke har været muligt at fremsætte regeringens lovforslag for folketinget på et tidligere tidspunkt, men jeg må indrømme, at jeg på den anden side ville have fundet det rimeligt, om forslagsstillerne havde udvist lidt mere tålmodighed, således at de to lovforslag havde kunnet undergives første behandling her i tinget under ét.

Falk Hansen: For fjerde gang inden for godt 3 år har medlemmer af socialistisk folkeparti fremsat forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.

Der kan vel næppe herske dybere uenighed om, at den gældende lov på dette område, lov nr. 177 af 23. juni 1956, på en række afgørende punkter i høj grad trænger til at blive bragt i trit med den almindelige udvikling, som ikke mindst i de sidste år har fundet sted også på dette område. At meget har ændret sig med hensyn til, hvorledes man bedømmer tanken om at give udvidede muligheder for afbrydelse af svangerskab, viser de debatter, der har fundet sted her i folketinget i det sidste par år, hvor man ganske tydeligt fornemmer den afdramatisering af debatten, som er sket, siden den nugældende lov var til behandling i 1956, en afdramatisering, jeg meget håber det vil være muligt at fastholde både under debatten i dag og under den, der følger, når det af justitsministeren nys fremsatte lovforslag kommer til behandling.

Det er mit indtryk, at der i vide kredse af befolkningen, selvfølgelig ikke mindst blandt de yngre, er en stadig stigende forståelse for og ønske om en meget stærk liberalisering af lovgivningen på dette område. Her er et problem af så dybt menneskelig karakter, at det virkelig må kræve det enkelte medlems helt personlige stillingtagen og overvejelser ganske på tværs af, hvad der ellers her i salen kan skille os,